



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M. J, nar. X, trvale bytem X, nyní bytem: X,
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem Křížová 25, 225
08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 8.6.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.12.2021 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a

právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 3.12.2021.

2. **Včasnou žalobou ze dne 8.6.2022** a následně k výzvě soudu doplněnou dne 4.7.2022 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 3.12.2021 č.j. X-44091-HS, neboť s ním nesouhlasí, protože dle něho jeho zdravotní stav, který stručně popsal, byl nesprávně posouzen, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu je stav po úrazu pravého femuru a nikoli epilepsie, forma částečně kompenzovaná. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 3.12.2021 a vrácení věci žalované. *(K doplnění žaloby připojil žalobce kopii napadeného rozhodnutí.)*
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 3.12.2021 č.j. X** žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 22.7.2021, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 16.6.2021 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.12.2021 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 25.11.2021 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 4b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-40%; žalobci byl přiznán střed rozmezí 30% se zohledněním dalších zdravotních postižení a náročnosti profese, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.
4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 16.6.2021 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 25.11.2021 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 4b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna.
5. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě dne 5.8.2022** navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., když žalobcem předestřené výtky považovala za neopodstatněné.
6. Ze zaslání **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 3.12.2021 žalobce osobně převzal dne 4.5.2022.
7. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala** po jednání konaném **dne 14.9.2022 posudek**. Posudek byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie (žalobce nebyl

přítomen), v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce také dle kapitoly V, položky 4b) přílohy vyhlášky rovněž 30% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dle komise je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce ethylismus s epileptickou aktivitou, s anamnézou sporého výskytu EP paroxysmů s převážnou etiologií medikamentózní a režimové non compliance s koincidencí nekomplikované ethylické hepatopatie bez mimojaterních projevů. Epilepsie je dle doložených lékařských zpráv prosta doprovodného neurologického deficitu i významnějšího deficitu neuropsychického (dle hodnocení OL pouze ethyl. chron. persona simplex), OSSZ i ČSSZ hodnocena jako forma částečně kompenzovaná. PK MPSV uvedla, že je souladu s tímto posudkovým závěrem a shodně hodnotí procentuální ztrátu pracovní schopnosti v kapitole VI, položce 4 b) přílohy vyhlášky, pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 25-40%. Při zohlednění výše uvedených skutečností lze rozhodující EP postižení hodnotit maximálně na dolní hranici uvedené procentní limitace (25%), při současném přihlédnutí k dělnické profesi a dalším komorbiditám bez doprovodného významnějšího funkčního dyskomfortu. Dále komise uvedla, že žalobce není schopen výkonu práce ve výškách, v nočních směnách, u nekrytých strojů, v kolejišti, v riziku úrazu, v provozovnách s blikavým světlem, je schopen odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení. Komise se rovněž vyjádřila k námitkám žalobce a uvedla, že v případě zvolení stavu po pertrochanterické fraktuře PDK řešené OS v r. 2017 rozhodujícím postižením by nebylo dosaženo míry poklesu pracovní schopnosti v minimální výši 35%. Vzhledem k tomu, že není odbornými lékařskými nálezy objektivizována značná deformita ve stehně spolu se svalovou atrofií a značným omezením funkce končetiny, nelze pouhým postižením přiřadit do položky 13b) odd. B kapitoly XV přílohy vyhlášky, ale pouze do položky 13a) s odpovídající ztrátou pracovní schopnosti maximálně 15%. Při event. zařazení do stejné kapitoly a oddílu, položky 9b) - středně těžké omezení hybností prav. kyč. kloubu (verifikované však pouze praktickým lékařem, nikoliv ambul. specialistou z oboru ortopedie), by maximální míra poklesu pracovní schopnosti s náctem dělnické profese a dalších komorbidit činila 30% a neodpovídala by žádnému stupni invalidity. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

8. **U ústního jednání** zdejšího soudu dne 20.10.2022 žalobce setrval na podané žalobě, protože pokud by byl uznán pro invaliditu prvního stupně, byl by na tom u svého zaměstnavatele lépe, protože by tzv. postoupil dál, neboť zaměstnavatelé upřednostňují v takových případech osoby, které jsou uznané invalidní; on si je ale vědom toho, že nepracoval stále, proto asi s dobou pojištění to v jeho případě není úplně nejlepší. Závěrem žalobce uvedl, že vlastně k soudu šel na doporučení lékaře s ohledem na zdravotní stav, protože berou v potaz jeho epileptické záchvaty, které posledních 5 let skoro nejsou, ale zhoršuje se mu pohyblivost nohy. Přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidní a nad rámec bylo připomenuto, že v případě uznání invalidního důchodu musí být splněny dvě zákonné podmínky pro výplatu invalidního důchodu, tj. pokles pracovní schopnosti a dále potřebná doba pojištění.
9. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 odst. 1 - 3 zákona** následující:
(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

10. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení v této věci nebyly shledány, jak uvedeno shora.
11. Dále soud podotýká, že od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.
12. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
13. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána invalidita pro jím popsané zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců. Stejně tak jsou uvedení oprávněni posoudit na základě předložené zdravotnické dokumentace, které zdravotní postižení je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bez ohledu na jeho subjektivní názor. Také neznamená, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 3.12.2021, a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlédnout. Případné změny a zhoršení zdravotního stavu žalobce mohou být

zhodnoceny pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.

14. Přiznání invalidity totiž není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na subjektivní hodnocení zdravotního stavu žalobcem. Soud také připomíná, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný jeho odbornými ošetřujícími lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky a její přílohy. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další podmínku a to potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.
15. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 3.12.2021 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 14.9.2022 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla k dispozici odborné lékařské nálezy z doby před vydáním napadeného rozhodnutí (např. z vyšetření neurologického, ortopedického, interního i chirurgického). Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.7.2021, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.
16. Žalobce v této projednávané věci však neprokázal, že je invalidní, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení citovaný posudek PK MPSV, není invalidní ani pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 30%, nikoli nezbytných minimálně 35%. Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.12.2021 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 22.7.2021.
17. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 20. října 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně